

[Helge Larsen.]

fra de videnskabelige forskere om adgang til i indkomstopgørelsen at fradrage udgifter, der reelt er investeret i forskningsarbejde. For det samlede skatteprovenu vil det betyde meget lidt, men for den enkelte forsker kan det være en betydelig hjælp i hans arbejde.

Finansministeren (Kampmann): I om- talen af årets ligningslov nævnte det ærede medlem hr. Foged, at der næsten var tale om samtidig med gennemførelsen af de sædvanlige bestemmelser at gennemføre en lille skattereform. Jeg takker det ærede medlem for denne udtalelse. Det er faktisk det, der er tilfældet. Vi har før i forbindelse med ligningsloven gennemført bestemmelser, der har tilknytning til skattereformplanerne, og det samme foreslås denne gang. Jeg takker også det ærede medlem, fordi han gav tilslutning til denne fremgangs- måde. Dette sidste er måske det aller- mest væsentlige. Jeg har forsøgt i flere samlinger at forelægge omfattende reformplaner, som imidlertid er stødt på vanskeligheder, og jeg har altså gjort den erfaring, at jeg hellere må tage det i mindre portioner, og det er kun glædeligt, når en talsmand for oppo- sitionen slutter op om dette synspunkt.

Samtidig fremkom det ærede medlem imidlertid med en anden udtalelse, som jeg var knap så glad for at høre, og det var, at en række af de bestemmelser, der står i forslaget, er af så omfattende en karakter, at det ærede medlem mener, det ville være vanskeligt at nå til ende med behandlingen inden jul, og det ærede medlem foreslog derfor, at vi tog dem ud af dette lovforslag og behandlede dem videre i udvalget og så gennemførte ligningsloven på sædvanlig måde. Nu er det for det første ikke så let at foretage denne adskillelse, og dernæst må jeg sige, at det ærede medlem vist glemmer, at det, der er optaget af nye be- stemmelser, jo ikke er nyt i den forstand, at det ikke tidligere har været forelagt og drøftet her i tinget og ikke tidligere har været drøftet særdeles indgående i vore skatteudvalg.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på samme tankegang, og derfor bliver jeg nødt til måske lidt stærkere, end jeg egentlig har lyst til det, at påpege, at de

forslag, der er indeholdt i årets ligningslov vedrørende den særlige indkomstskat og vedrørende ændringen i forsørgerbegrebet, ord til andet — jeg skal dokumentere det punkt for punkt — svarer til det forslag, der blev fremsat af den borgerlige regerings finansminister her i tinget den 6. marts 1953, og jeg må gå ud fra, at man før fremsættelsen af dette forslag har drøftet tingene særdeles indgående. Det er dog ikke så mange år siden, at det er helt nye per- soner, der er tale om. Jeg kan bl. a. minde om, at det ærede medlem hr. Poul Møller også var ordfører, da vi behandlede dette forslag den 23. marts 1953. Derfor synes jeg ikke, man med nogen ret fra oppositi- onens side kan komme og hævde, at der er tale om noget nyt og overraskende, som man nu ikke kan nå at behandle i de kom- mende uger. Oppositionen kan naturligvis — det skal jeg vende tilbage til — hævde, at den har skiftet standpunkt fra den gang, og det er jo en ærlig sag, men jeg fik egentlig ikke fat på, på hvilke punkter man har skiftet standpunkt fra dengang og til nu. Hvis man har det, synes jeg, man skal komme frem med det her under første be- handling.

Et andet principielt forhold, jeg vil fremdrage, er, at der særlig i dagspressen — det ærede medlem hr. Foged var lidt inde på det, men det var en svag aflans af, hvad jeg har læst i dagspressen det sidste par uger — har været talt meget om disse forslags socialistiske karakter, eller hvad man nu har kaldt det: under- boring eller gennemboring af skattefra- dragsreglen og al den slags. Det ærede medlem hr. Foged fik anbragt, at man især nærede to betænkeligheder, nemlig at fradragsretten blev rørt og kapitalvin- dingsafgiften blev foreslået udvidet. Også på dette punkt vil jeg have lov at sige på forhånd, at der ikke i mine forslag er fore- slået noget, hverken vedrørende fradrags- retten eller vedrørende det, det ærede medlem hr. Foged kalder kapitalvinding, der går ud over det, der blev foreslået af den borgerlige regering den 6. marts 1953, og som dengang fuldt ud blev tiltrådt både af venstres daværende ordfører og af det ærede medlem hr. Poul Møller, og hvorom der hverken i den borgerlige presse, fra partiet venstre eller det konservative parti